

IMOGEN CLARK

Võimatu

unustada

Originaali tiitel:
Imogen Clark
Impossible to Forget
2022

Kõik õigused käesolevale väljaandele on seadusega kaitstud. Kogu raamatut või ükskõik millist osa sellest ei ole lubatud reprodutseerida, paljundada ega levitada ükskõik millisel viisil või milliseks otstarbeks ilma autoriõiguse valdaja kirjaliku loata.

See on ilukirjandusteos. Nimed, tegelaskujud, organisatsioonid, kohad, sündmused, juhtumid on kas autori kujutluse vili või on neid kasutatud ilukirjanduslikus võtmes. Igasugune sarnasus tegelike inimeste, elavate või surnutega, või tegelike sündmustega on vaid kokkusattumus.

Tõlkinud Tiina Kanarbik
Toimetanud Marje Mändsalu
Korrektuuri lugenud Inna Viires
Kaane kujundanud Whitefox, Sarah Whittaker

Text copyright © 2022 by Blue Lizard Books Ltd. All rights reserved.
This edition is made possible under a license arrangement originating with Amazon Publishing, www.apub.com.
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2023.

E01421023
ISBN 978-9949-87-032-5

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest

www.ersen.ee

Inimesed, kellest võiks seda kõige vähem oodata,
peidavad oma mütsi all aupaistet.

Tundmatu autor

August 2018

Mu kallid sõbrad!

Kui te seda loete, olen mina juba surnud. (Ma olen alati tahtnud seda öelda – nii Agatha Christie moodi! Ja palun ära nuta, Leon. See on ainult natuke lõbu. Musi.)

Aga kui tõsiselt rääkida, siis tahan ma teid kõiki tänada, et olete olnud viimastel kuudel minu jaoks olemas. See oli üpris karm, aga koos teiega oli mul kergem hakkama saada. Kui aus olla, siis ma ei tea, mida oleksin ilma teieta teinud. Ma poleks saanud soovida paremaid kaaslasi.

Aga on üks viimane asi, mida ma pean paluma teil enda jaoks teha. Selge see, et mu kõige suurem mure on mu kaunis tütar Romany. Ma ei suuda kuidagi mõista universumit, mis laseb surra lapsevanemal enne, kui ta on oma lapse eluks ette valmistanud. See on igati vale. Aga siin me siis nüüd oleme.

Ilma minuta jääb Romany üks. Ehkki ta saab varsti kaheksateist, on ta tegelikult ikka veel laps, kellel on palju maailma kohta õppida, nii head kui halba. Tal on vaja kedagi, kui soovite, siis eestkostjat, kes juhataks teda seni, kuni ta leiab kindla jalgealuse. See poleks igavesti, vaid senikaua, kui ta teeb ära oma küpsuseksamid ja saab ülikooli sisse, aga ma ei suuda taluda mõtet, et ta peab üksi selle läbi tegema. Mina pidin seda tegema ja ma ei taha, et ajalugu korduks. Siin tuletegi mängu teie. Ma annan teile, mu kõige kallimad ja usaldusväärsemad sõbrad, eluliselt tähtsa ülesande – juhtida Romany läbi katsumusterohkete eelolevate kuude.

Ma tean, et poleks aus pakkuda, et üks teist võtaks selle tohutu vastutuse oma õlgadele, niisiis otsustasin teid paluda, et te kõik kasutaksite oma isiklikke tugevusi.

Maggie – kuna Sa oled mu kõige haritum ja pragmaatilisem sõber, siis palun aita Romanyl hakkama saada kõigi ametiasjade, dokumentide ja muuga, mille ta peab enne allakirjutamist läbi lugema. Mina pole olnud sellistes asjades kunagi eriti tugev ja ma tean, et Sina saad selle tööga palju paremini hakkama.

Leon – Sinule jätan ma tema kultuurivajadused. Kindlusta, et Romany kuulab igasugust muusikat, mitte ainult mingit jaburat poppi. Ta peaks palju lugema ja kui muusa end ilmutab, siis kirjutama, ning ma tahan, et ta käiks regulaarselt teatris ja kinos. Kunstigaleriides ka – teeks põhimõtteliselt kõike seda, mis aitaks tal argielust kõrgemale tõusta ja tekitaks temas imetlust.

Tiger – Sina hoi a tema silmapiir lai. Kindlusta, et ta reisiks, kui vähegi saab, ja imaks endasse erinevaid eluviise sama lihtsalt nagu päikesevalgust. Aita tal hoida silmad ja süda avatuna.

Ja lõpuks Hope. Sa võid imestada, mida Sa siin teed. Ma tean, et oleme teineteist tundnud suhteliselt vähe aega, aga ma arvan, et tunnen Sind piisavalt hästi, et Sind appi paluda. Miski ütleb mulle, et Sina oled ideaalne kandidaat pidama silma peal Romany sõp-russidemetel ja romantilistel suhetel. Palun näita talle, kuidas inimesi õigesti ja õiglaselt hinnata, nii et ta suudaks teiste nõrkused andestada.

Niisiis, kuigi mu väike tüdruk alustab oma elu suurt seiklust ilma emata, olete ta kõrval teie neljakesi, tema kaitseinglid. Ma tean, et ta ei saaks olla paremates kätes.

Armastusega, igavesti

Angie x

1

Advokaat võttis prillid eest, seadis need kunstipäraselt pea peale ja vaatas neid. Neli eestkostjat istusid, suu ammuli, püüdes sellest, mida nad just olid kuulnud, aru saada. Tuli välja, et nende sõbra Angie kaotus polnud veel kõik. Nüüd pidid nad hakkama tegutsema, võtma vastutuse ka Angie lapse eest, vähemalt osaliselt. Polnud üllatav, et nad olid veidi kahvatud.

Advokaat ootas, andes igäühele võimaluse kirja sisu seedida, ja silmitses neid kõiki kerge uudishimuga. Kes olid need tegelased Angiele, mõtles ta, kuidas on nad jõudnud nende ettenägematute ja üpris katsumuslike rollideni?

Otse tema vastas istus tütar Romany. Ta oli tilluke, justkui võiks tuuleõhk ta nagu ämblikuvõrgu ära puhuda, aga ta pruunikates silmades oli mingi viide sellele, et ta on tugevam, kui näib. Ta polnud veel kaheksateistki täis, aga juba oli ta pidanud tegelema tema ainsa vanema surmahaiguse ja surmaga. Sellega on võimatu hakkama saada ilma sisemiste ressurssideta, mis viivad sind edasi, ja Romany ei näinud sedamoodi välja, nagu laguneks kohe koost. Ei mingit draamat ega teatraalsust. Ta oli kuulanud kirja lugemist rahulikult, ilma et oleks sellele kuidagi reageerinud.

Advokaat teadis, et tema kliendi soovid on kõigile viiele üllatuseks. Angie oli teinud äärmiselt selgeks, kui tähtis on kirja sala-

jas hoidmine, ning oli olnud peaaegu lustlik, kui nad mitu nädalat varem kohtusid.

„Ma ei räägi neile, mida ma kavatsen,“ oli ta öelnud. Selleks ajaks oli ta nahk omandanud kollaka jume ja tõmbus tihedalt üle ta põsesarnade, nii et need näisid nurgelised ja teravad. „Ma olen kindel, et nad kõik ütlevad jah, kui neid praegu palun, aga ma pigem ei annaks neile valikuvarianti. Kui nad ei tea, mis tuleb, siis on vähem tõenäoline, et nad leiavad mõne vabanduse või keelduvad.“

Selline temp valmistab advokaadile tema kutse tõttu ebamugavust ja ta tahtis vastu vaielda, et Angie leidku tütrele midagi konkreetsemat. Aga Romany oli juba kaheksateist saanud ja ametlikult polnud vajadust ühegi eestkostja järele, liiati siis veel nelja. Kas need valitud on valmis oma ülesandeid täitma, polnud seaduse asi, ja seetõttu sugugi mitte selline, mille pärast oleks advokaat pidanud liiga palju muretsema. Ent tal oli tunne, et siin on midagi muud mängus, mingi suurem tähendus, mida ta ei osanud leida.

Aga talle ei makstud selle eest, et ta oma klientide mõtteid desifreeriks. Ta oli testamendi teatavaks teinud ja lugenud kirja ette, nagu teda oli juhendatud, ja sellega tema vastutus selle asja eest ka lõppes.

Romany võttis nüüd taskust pabertaskurätiku ja hoidis seda käes, oodates pisaraid, aga ühtki ei tulnud. Sama ei saanud öelda Leoni kohta. Pisarad jooksid mööda ta põski alla ja ta pühkis neid häälekalt, kasutades sinist puuvillast taskurätti, mis oli korralikuks ruuduks triigitud. Ta oli ilmetu mees, tema näojooned olid tavalised, tumedates juustes oli korralik seitel ja need oli kammitud ühele poole, nii nagu tema ema võis olla kamminud ta esimesel koolipäeval. Angie oli märkinud, et ta on keemiainsener, ning öelnud seda teatud põlgusega, justkui oleks tegemist naeruväärse ametivalikuga – ehkki see näis täiesti vastuvõetav advokaadile, kellel olid kindlad ja võimalik, et vanaaegsed ettekujutused selle kohta, miline on üks hea amet.

Maggie, Angie sõber, kes oli äsja saanud vastutavaks Romany lepingute eest, avas suu, et midagi öelda, ning advokaat, kes ootas seadusesarvede kokkupõrget, hakkas enne teda rääkima.

„Mul on olemas ka Angie testament, mille koopiad teile kõigile antakse. Ta on nimetanud teid kõiki oma testamendi täitjateks...” Ta nägi Maggiet kergitamas kenasti kujundatud kulmu. „Ma tean, et nii palju täideviijaid on ebatavaline, ja ma püüdsin Angie meelt muuta. Ent ta leidis, et see on selles olukorras oluline, et teist igaühel oleks võrdne vastutus tema vara eest. Niisiis, te võite allkirjastada pärandist loobumise, kui soovite sellest rollist loobuda.”

Eestkostja Tiger* (naeruväärne hüüdnimi viiekümnendates aastates mehele, mõtles advokaat) niheles oma kohal, nagu oleks tal ebamugav, ning libistas siis pilgu üle teiste, aga kui tal ei õnnestunud kellegagi silmsidet saavutada, pöördus ta jälle advokaadi poole ega öelnud midagi.

Advokaadi pilk oli nüüd Hope'il. See naine oli väljapaistvalt võluv ning mõjus seetõttu lausa hüpnootiliselt. Advokaadile meenus kõrge akvaarium luminestseeruva meduusiga, keda ta oli kunagi akvapargis näinud. Kaunis, aga ikkagi natuke ähvardav. Nüüd aga olid selle naise kulmud kortsus ja suu mitte päris kinni, kui ta pilk ühelt teisele liikus. Tiger näis olevat sellest uudisest ärritunud, kuid Hope'i kohta võinuks kasutada sõna „hämmeldunud”.

Advokaat jätkas.

„Nii, nüüd praktilisemate asjade juurde. On selge, et kuna Romany on nüüd täisealine, võib ta elada üksi. Ent kuna tal on käsil viimane kooliaasta, oli Angie väga huvitatud, et keegi teist koliks nende korterisse, et Romanyt toetada.”

Nüüd tundusid nad murelikud, nad surusid suud kõvasti kokku ja saatsid üksteisele pikki pilke, kui omaette võimalikke variante kaalusid. Advokaat võis peaaegu näha, kuidas nende mõtted vihisid ja nad vabandusi otsisid, miks see poleks nende puhul teosta-

---

* *Tiger* – tiiger (ingl). *Ilk*

tav. Advokaati ahvatles võimalus lasta neil pisut kauem higistada. Tema päevad siin kabinetis olid väga pikad ja tavaliselt sündmustevaesed ning lasta inimestel, kellest ta ei pidanud hoolima, natuke vingerdada, võinuks päevale pisut võrtsi lisada. Aga tal oli vaesest tüdrukust kahju. See on ju tema elu. Ta rääkis edasi.

„Angie soovis, et Tiger koliks tema korterisse, kuni Romany kooli lõpetab. Ta lootis, et Romany õpib alates järgmise aasta septembrist ülikoolis ega vaja enam, et keegi elaks koos temaga. Üüri pole vaja tasuda, sest Angie jättis raha hüpoteegimaksete katteks. Samuti on olemas raha Romany põhivajaduste, toidu ja muude majapidamiskulude katmiseks ning tuleb kasuks ka teile kui majapidajale.“

Maggie ilmet paistis, et tema arvates on Tigeril selle ettepanekuga väga vedanud, aga Tiger näis olevat teisel arvamusel.

„Oodake,“ ütles ta, ajades end toolil sirgu, äkki ergas. „Angie ütles mida? Et ma koliksin sinna? Noh, see ei sobi kohe sugugi. Pole mingit võimalust... tähendab, mida ta mõtles? Ma ei saa seda teha. Muidugi ei saa.“

Tema pilk käis mööda tuba ringi, otsides meeleheitlikult teistelt toetust, aga nad istusid vaikides – kahtlemata, mõtles advokaat, on neil hea meel, et see kohustus neile ei langenud.

„Mul on vaja igasuguseid asju teha,“ jätkas mees protesteerimist. „Mitmes kohas olla. Järgmisel kuul pean ma minema Guatemalasse inimestega kokku saama ja jõuludeks kavatsesin ma Lõuna-Aafrikasse sõita. Kas ta tõesti loodab, et ma lihtsalt viskan oma plaanid kus seda ja teist, et tema tütre lapsehoidjaks olla? Ja AASTA aega! Naeruväärne.“ Ta nõjatus toolileenile, käed rinnal risti, justkui oleks see tema viimane sõna sel teemal.

Romany istus väga vaikselt ja näha oli, et ta ei taha endale, sellele tütrele, kes lapsehoidjat vajab, tähelepanu tõmmata. Üksteise järel näis inimestele meenuvat, et Romany on seal, ning Maggie vahetas Leoniga pilke ja siis võttis Leon sõna.

„Kuule, Tiger,“ ütles ta vaikselt. „Mõttele, kus me oleme. See pole õige aeg.“